

# 244 Tanácskozás a Margitszigetről és a Duna-partról



Sarlós István, Kisfaludi Síróbl Zsigmond és Pátzay Pál társaságában.

(Wormser felvétele.)

Irók, építészek, orvosok és színészek után tegnap festőket és szobrászokat láttak vendégül a Fővárosi Tanács vezetői a Városházán, hogy megismertessék velük Budapest fejlesztésének új terveit és megbeszéljék a közös gondokat. A találkozón élénk vita keletkezett, hevesebb bármely eddigi hasonló tanácskozásnál. Ennek oka nyilván az, hogy építészeti, vagy egészségügyi kérdésekről gyakran esik szó, de ritkán tárgyalják a tanács munkáját a képzőművész szemével. A másik ok:

## a vita tengelyében Budapest szépítése állt.

Fővárosunk szépsége pedig az egész ország büszkesége, s ezért a Margitsziget, vagy a Vár sorsa legalább annyira tűzbe hozza a pestieket, mint a közlekedés zsúfoltsága.

Általános helyeslés fogadta Sarlós István beszédének a képzőművészetek támogatására vonatkozó részét. Kaposztásmegyeren, ahol 70 ezer ember részére terveznek új otthonokat, s a többi telepen, csakúgy, mint a város belsejében, a jövőben is jelentős összegeket fordítanak szobrok és más alkotások vásárlására. Többen azt mondják: most csak lakásokat építsünk, majd később szépítjük a várost. A tanács véleménye: az új lakások mellett parkok, mozik, sőt, szökőkutak is kelljenek.

Az ellentétes nézetek a mostani tanácskozáson fő-

## ként az új szállók miatt csaptak össze.

Neves festőnk helytelenítette, hogy az építések gyakran számításon kívül hagyják a pesti hagyományokat, feltűnésre törnek, s a szokott városképtől eltérő épületeket terveznek. „Láttam Athén új szállóját — hangzott egyik ifjú szobrász válasza. — Ez a szálló is szokatlan látvány a város antik környezetében, de kitűnő építmény és jól bevált.” Voltak, akik a Duna-parti terveket, illetve az új budai szállókat támadták — „ne versenyezzenek a dombokkal” —, mások a szigeti építkezések miatt aggodalmaskodtak.

Sarlós István elmondta, hogy milyen gondos tanulmányok előzték meg az új szállók tervezését. A viták nyomán több változás történt. Egyebek között csökkentették a szigeti új szálló tervezett magasságát is. Azt még nem döntötték el, hogy milyen szállók épüljenek a Duna-parton. A sajtóban megjelent rajzok még csak ötletek, gondolatok. A vb álláspontja:

csak olyan szállókat emelhetnek a pesti Duna-parton, melyek jól illeszkednek a hagyományos városképbe.

Ezért itt toronyszálló nem épül. Megóvják a Sziget nyugalmát, szépségét is. Felvétel nélküli épületet nem engedélyeznek az új szállóhoz. A

Duna felől uszályok segítségével építkeznek majd.

Többen felvetették: kapjon új kiállítási helyiséget, galériát korunk művészete is. Ha elköltözik a nemzetközi vásár, a megüresedő csarnokok lehetnek kiállítási helyiségek is — mondta az elnök. Bejelentette azt is: szoborparkot nyitnak a Ligetben. Régi javaslatot valósítanak meg ezzel. Lesz tehát hely, ahol a felállítás előtt bemutatják az új szobrokat, ahol megvitatják a készülő új műveket.

Az egyik hozzászóló művész azt fejtegette: „Legyen a jövőben is a sajtóban nyílt vita, de ne a viták, hanem a hozzáértők döntsenek.” De kik a hozzáértők? A Városházán tartott eddigi beszélgetések tanúsítják: hozzáértő az író is, aki az új telepeken több bölcsödét, és óvodát, játszóteret sürget, mint Pesten másutt — mivel itt több a gyermek —, s hozzáértők a színészek, akik több olcsó ifjúsági szórakozóhelyet vagy kisvendéglőt javasolnak, amint utoljára Ráday Imre és Sinkovits Imre tette. Vagyis hozzáértő lehet minden pesti. S mivel úgyis

csak az dönthet, aki felelősséget is vállal a döntéssért,

a jövőben sem a viták, hanem az illetékes állami, tanácsi szervek határoznak. Viszont a helyes döntést csak megkönnyíti, ha a hozzáértők — vagyis a pestiek — időben hallatják szavukat.

Aczél Kovách Tamás